

[Jytte Røge.]

gælder det f. eks. idræt, er der overhovedet ingen begrænsninger. Vi lever nu engang i et konkurrencesamfund, hvilket børnene vil opleve, så snart de kommer uden for skolens beskyttende porte.

Arbejdsgruppen gør meget ud af at beskrive fordele og ulemper ved såvel den normrelaterede som den målrelaterede skala. I praksis vil det for læreren være en blanding af begge dele, når han eller hun skal bedømme en elev, hvilken skala man så end vælger. Derimod tror jeg, at eleverne vil have meget svært ved at forstå den målrelaterede skala. Elever har en meget fin fornemmelse for, hvordan de ligger i forhold til hinanden, og ønsker en bekræftelse på, at deres egen vurdering er rigtig. Resultatet vil blive, at de opfatter læreren som meget uretfærdig, når størsteparten af en klasse får samme karakter for forskellige præstationer.

Man må heller ikke overse, at erhvervslivet vil få svært ved at udvælge den bedst egnede til et job, dersom den store part af elever møder med ens karakterer. Risikoen vil derfor være, at erhvervslivet vil indføre egne prøver, hvilket ikke kan være til gavn for folkeskolen.

Fremskridtspartiet må derfor konkludere, at 13-skalaen på fuldt trykkelig måde kan anvendes i hele skoleforløbet, og overlader til ministeren at foretage det videre fornødne.

Formanden:

Må jeg om taletiden sige, at den skal man opfatte som en ret og absolut ikke som en pligt.

Lone Dybkjær (RV):

Nu tog formanden ordet ud af munden på mig, for jeg havde faktisk tænkt mig at sige et par ord om det med taleretten og talepligten, men det skal jeg så undlade.

Det radikale venstre har været med til at skrive under på, at vi skulle have en redegørelsesdebat her i dag, fordi vi fandt, at det var vigtigt og nyttigt at få en endelig afslutning på debatten om dette spørgsmål.

For at tage konklusionen først vil jeg sige, at vi tager ministerens redegørelse til efterretning, og vi mener ikke, at hun kan gøre andet end det, hun har gjort i denne sag. Ministeren har ikke blot efter bedste evne, men også på udmærket vis administreret en vedtagelse, der næsten ikke lader sig administrere.

Så vil jeg godt sige, for at det dog skal være sagt i dag, at det radikale venstre egentlig ikke er tilhænger af karakterer i folkeskolen, og jeg skal i og for sig ikke argumentere nærmere for det; det er der andre der har gjort bedre, end jeg vil være i stand til at gøre det. Vi kan selvfølgelig godt se, at det kan være nødvendigt med en mulighed for en afgangsprøve under en eller anden form, når man går ud af folkeskolen, men vi mener faktisk ikke, at 13-skalaen er nogen god karakterskala, og vi mener, at den burde have været forenklet, lavet om, sådan som det egentlig også fremgår af det forlig, vi har indgået omkring folkeskoleloven.

Jeg synes i og for sig, det fremgår af ministerens redegørelse, at der rejser sig en meget lang række problemer, når man skal bruge 13-skalaen i folkeskolen, men som sagt tror jeg ikke, vi på nuværende tidspunkt kan gøre andet end det, ministeren gør.

Jeg kunne godt fristes til at komme med en enkelt bemærkning til fru Tove Nielsen i anledning af den forespørgselsdebat, der var den 29. april 1976. Fru Tove Nielsen siger – Folketingstidende 1975–76, sp. 9077:

»Meget klart vil jeg sige, at jeg så afgjort ikke betragter karakterer, uanset hvordan disse karakterer er, som nogen som helst form for straf.«

Og det er jo udmærket, at fru Tove Nielsen ikke betragter det som nogen som helst form for straf, men fru Tove Niensens holdning er jo ikke den, der er den generelle holdning. Havde det bare været det, så var tingene meget nemmere. Meget ofte betragter man jo netop karaktergivning som en slags straf, og jeg tror, man skal være meget forsigtig med at starte for tidligt med et konkurrencepræg; jeg tror altså også, vi vil få en lang række problemer med denne 13-skala.

Jeg kunne godt fristes til at citere, da jeg nu oplever folkeskolen indefra, hvad min datter sagde for nogen tid siden, da hun kom hjem – hun går i 1. klasse nu:

»Ih, ved du hvad, Lone. Jeg var ikke engang den langsomste i klassen i dag. Morten var mere langsom end mig.«

Det kunne jo godt være, hun ikke havde været så lykkelig for tilværelsen, hvis hun havde fået et nul.

Kristine Heltberg (SF):

Den 29. april 1976 vedtog folkettinget, at